Dosarul nr. 1r-198/26 Judecătoria Drochia sediul Rîșcani
/1-25155757-03-1r-05032026/ Judecător: Ion Rabei

D E C I Z I E
În numele Legii

09 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele completului Ion Talpa
Judecători Viorica Severin, Cristina Prisacari

judecând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul **părții vătămate Dilan Cătălin**, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 30.01.2026, pe cauza penală de învinuire a lui:

> **Mereuță Cătălin** *****, născut la *****, domiciliat în**********, studii medii de specialitate, nesupus serviciului militar, celibatar, neîncadrat în câmpul muncii, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova, IDNP *****.

În comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei:
Instanța de fond: 05.11.2025- 30.01.2026.
Instanța de recurs: 05.03.2026- 09.04.2026.

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 30.01.2026, a fost acceptat acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 04 noiembrie 2025, între procurorul în Procuratura Drochia Oficiul Rîșcani Livia Donos și inculpatul Mereuță Cătălin, în prezenta cauză penală.

Mereuță Cătălin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) CP RM și, cu respectarea exigențelor prevăzute la art. 80 CP RM, i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pentru un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 CP RM, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate faţă de Mereuță Cătălin pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat. S-a obligat Mereuță Cătălin ca în termen de 5 zile din momentul rămânerii definitive a sentinței să se prezinte la Biroul de Probațiune pentru a fi luat la evidență în scopul supravegherii executării pedepsei.

Acțiunea civilă înaintată de către Dilan Cătălin împotriva lui Mereuță Cătălin cu privire la încasarea prejudiciului material în valoare de 39 276,00 lei, din care 10 000,00 lei cheltuieli suportate pentru intervenții chirurgicale, 20 000,00 lei, în calitate de cheltuieli de tratament, 9 276,00 lei, în calitate de cheltuieli de asistență juridică, 7 500,00 lei, cheltuieli de transport la medicul traumatolog, cheltuieli de transport la medic și tratament în sumă de 526,06 lei, cheltuieli de transport la ședințele de judecată în sumă de 1 500,00 lei și a prejudiciului moral în sumă de 150 000,00 lei, în conformitate cu prevederile art. 509^1 alin. (7) CPP RM, a fost lăsată fără soluționare.

Acțiunea civilă înaintată de către Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord împotriva lui Mereuță Cătălin în sumă de 30 165,29 lei, în calitate de cheltuieli pentru acordarea asistenței medicale ale lui Dilan Cătălin, în conformitate cu prevederile art. 509^1 alin. (7) CPP RM, a fost lăsată fără soluționare.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (2) CPP RM, s-a încasat din contul lui Mereuță Cătălin, în beneficiul statului, cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare în mărime de 640,00 (șase sute patruzeci) lei. Instanța de fond s-a expus și asupra sorții corpurilor delicte.

Adoptând sentința în cauză, instanța de fond a reținut, că Mereuță Cătălin, la data de 25 august 2025, în jurul orelor 13:10 , deținând permis de conducere cu nr. 255601644, categoria A2, eliberat la data de 07.03.2025, conducând motocicleta de model Andes AD 250-F, cu nr. înmatriculare *****, având în calitate de pasager pe Dilan Cătălin, deplasându-se din direcția mun. Bălți spre or. Glodeni, pe traseul R-15, între km 0 și 1, pe traseu, care la moment era în reparație și deplasarea se efectua pe o singură direcție de deplasare, fiind obligat să respecte regulile de circulație, fără a se asigura că nu are obstacole în întâmpinare, a ieșit la depășirea unui evacuator, care staționa pe banda sa de deplasare, tamponându-se, din imprudență, în partea lateral stânga al automobilului de model „Ford”, cu nr. înmatriculare*****, condus de cet. *****.

În urma accidentului rutier, cet. Dilan Cătălin i-a fost cauzată, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202527D0103 din 16.09.2025, vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, contuzie cerebrală, fractură închisă în 1/3 medie a femurului stâng cu deplasarea fragmentelor, excoriații a corpului.

Astfel, Mereuță Cătălin a încălcat prevederile art. 3, art. 45 pct. 1) și pct. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere.

La data de 04 noiembrie 2025, la inițiativa procurorului Livia Donos, între procurorul în Procuratura Drochia Oficiul Rîșcani Livia Donos și inculpatul Mereuță Cătălin a fost încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, prin care ultimul şi-a recunoscut vina, a acceptat încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

Nefiind de acord cu sentința primei instanțe a declarat recurs partea vătămată Dilan Cătălin, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 31.01.2026 în partea ce ține pedeapsa stabilită inculpatului și latura acțiunii civile, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată, inclusiv cu participarea părții vătămate.

În motivarea recursului declarat, partea vătămată Dilan Cătălin a indicat că sentința Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 30.01.2026 este ilegală, neîntemeiată și nemotivată, solicitând casarea acesteia și rejudecarea cauzei. Recurentul a invocat că instanța a lăsat nesoluționată acțiunea civilă privind repararea prejudiciului material și moral, fără o motivare suficientă, deși au fost prezentate probe privind cheltuielile suportate pentru tratament, intervenții chirurgicale, transport, asistență juridică și prejudiciul moral cauzat prin accidentul rutier. Totodată, acesta a susținut că instanța nu a evaluat corespunzător gravitatea faptei și consecințele produse asupra sănătății sale, menționând că a suferit leziuni grave, inclusiv traumă cranio-cerebrală și fractură de femur, care au necesitat intervenții chirurgicale și i-au afectat viața personală, educațională și socială.

A mai arătat că pedeapsa aplicată inculpatului, și anume 3 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, este disproporționat de blândă în raport cu gravitatea infracțiunii și prejudiciul cauzat, considerând că instanța nu a analizat suficient circumstanțele agravante și comportamentul inculpatului după comiterea faptei, inclusiv lipsa unei contribuții reale la repararea prejudiciului. De asemenea, recurentul a invocat existența unor posibile încălcări procedurale la încheierea și acceptarea acordului de recunoaștere a vinovăției, susținând că instanța nu a verificat riguros respectarea condițiilor prevăzute de lege pentru validarea acestuia.

În final, partea vătămată a invocat încălcarea dreptului la un proces echitabil și la un remediu efectiv, garantate de art. 6 și art. 13 CEDO, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Procedura înștiințării legale în instanța de recurs a fost executată.

Potrivit prevederilor **art. 447 alin. (1) Cod procedură penală:** *„ recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces”.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, declarat de către participanții la proces careva referințe nu au parvenit.

Analizând argumentele invocate în recurs prin prisma probelor administrate, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis, iar sentința contestată urmează a fi casată în latura stabilirii pedepsei și în latura civilă cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

Soluția instanței de recurs rezultă din următoarele.

Conform art.449 alin. (1) pct. 2) lit.d) Cod Procedură Penală, judecând recursul, instanţa *admite recursul,* casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi i-a una din următoarele soluţii: *d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.*

Cu titlu preliminar, Colegiul penal conchide faptul că respectiva cauză penală a fost judecată de către instanța de fond în procedura art.509 Cod de procedură penală, adică în procedura acordului de recunoaștere a vinovăție încheiat dintre Mereuță Cătălin, apărătorul Vitalie Cucoș și acuzatorul de stat Livia Donos.

Astfel, instanța de fond, prin sentința pronunțată a acceptat acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat dintre inculpatul Mereuță Cătălin și procuror.

Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Mereuță Cătălin în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Codul penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de pr. penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor normative în vigoare, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptei inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că partea vătămată Dilan Cătălin își exprimă dezacordul cu sentința instanței de fond în partea ce ține de pedeapsa aplicată inculpatului și latura civilă, or acțiunea civilă înaintată de către Dilan Cătălin împotriva lui Mereuță Cătălin cu privire la încasarea prejudiciului material în valoare de 39 276,00 lei, din care 10 000,00 lei cheltuieli suportate pentru intervenții chirurgicale, 20 000,00 lei, în calitate de cheltuieli de tratament, 9 276,00 lei, în calitate de cheltuieli de asistență juridică, 7 500,00 lei, cheltuieli de transport la medicul traumatolog, cheltuieli de transport la medic și tratament în sumă de 526,06 lei, cheltuieli de transport la ședințele de judecată în sumă de 1 500,00 lei și a prejudiciului moral în sumă de 150 000,00 lei, în conformitate cu prevederile art. 509^1 alin. (7) CPP RM, a fost lăsată fără soluționare.

Reieșind din art. 509^1 Cod de procedură penală, instanța de recurs constată că, deși instanța de fond a respectat procedura acordului de recunoaștere a vinovăției și încadrarea juridică a faptei, este necesar să se verifice dacă pedeapsa a fost corect individualizată în legătură cu personalitatea inculpatului, ținând seama de circumstanțele comiterii faptei, gravitatea acesteia și repercusiunile asupra victimei, precum și de eventualele circumstanțe atenuante sau agravante.

În ceea ce privește latura civilă, instanța de fond nu a soluționat acțiunile civile formulate de partea vătămată și de Compania Națională de Asigurări în Medicină. Conform art. 509^1 alin. (7) CPP, această lăsare nesoluționată nu a fost însoțită de o motivare detaliată privind imposibilitatea evaluării prejudiciului sau a neîncheierii unei tranzacții de mediere.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de fond, în temeiul art. 509^1 alin. (7) CPP, avea obligația să se expună explicit asupra fiecărei componente a prejudiciului invocat de partea vătămată, să analizeze probele depuse, să aprecieze pertinența și cuantumul daunelor și să motiveze temeinic decizia de admitere, diminuare sau respingere a acțiunii civile. Lăsarea acțiunii civile fără soluționare, fără o motivare care să justifice imposibilitatea de a stabili cuantumul prejudiciului sau de a dispune repararea acestuia, constituie o eroare de drept ce atrage casarea parțială a sentinței.

În ceea ce privește pedeapsa aplicată inculpatului Mereuță Cătălin, Colegiul penal constată că instanța de fond a luat în considerare acordul de recunoaștere a

vinovăției, dar nu a evaluat în mod detaliat raportul dintre gravitatea faptei săvârșite, consecințele asupra victimei și caracterul reparator al măsurilor aplicate inculpatului. În situația în care victima a suferit leziuni corporale grave și a suportat cheltuieli semnificative pentru tratament, intervenții chirurgicale și recuperare, pedeapsa aplicată, chiar dacă formal conformă cu prevederile art. 80 și 90 Cod penal, poate fi considerată disproporționată și necorespunzătoare gravității prejudiciului produs.

Procedura acordului de recunoaștere a vinovăției reprezintă o înțelegere între inculpat și procuror, menită să reducă formalitățile procesuale și să asigure o soluție rapidă, însă aceasta nu exonerează instanța de obligația de a analiza personalitatea inculpatului, circumstanțele comiterii faptei, gravitatea prejudiciului și impactul asupra victimei. În speță, instanța de fond nu a efectuat o evaluare concretă și motivată a elementelor agravante, cum ar fi: leziunile corporale grave suferite de partea vătămată, inclusiv traumă cranio-cerebrală și fractură de femur, care au pus viața acesteia în pericol și au necesitat intervenții chirurgicale complexe; impactul asupra vieții personale, educaționale și sociale a victimei, precum și necesitatea suportării unor cheltuieli substanțiale pentru tratament, transport și asistență juridică, lipsa oricărei contribuții reale din partea inculpatului la repararea prejudiciului până la momentul pronunțării sentinței.

În raport cu aceste elemente, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pe termen de probațiune de 2 ani, poate fi considerată necorespunzătoare gravității faptei și insuficient reparatorie în raport cu suferința victimei, chiar dacă formal a respectat cadrul legal al acordului de recunoaștere a vinovăției.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că era necesar ca instanța de fond să efectueze o analiză detaliată și motivată a individualizării pedepsei, inclusiv prin coroborarea gravității infracțiunii cu acțiunile asupra victimei, circumstanțele personale ale inculpatului și eventualele circumstanțe atenuante sau agravante. Neefectuarea acestei analize constituie o eroare de drept și de apreciere judiciară care justifică casarea parțială a sentinței în ceea ce privește stabilirea pedepsei.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, Colegiul penal constată că instanța de fond a procedat eronat prin lăsarea fără soluționare a acțiunii civile formulate atât de partea vătămată, cât și de Compania Națională de Asigurări în Medicină.

Conform art. 509^1 alin. (7) Cod de procedură penală, instanța are obligația să se pronunțe explicit asupra fiecărei componente a prejudiciului invocat, să analizeze probele depuse, să aprecieze pertinența și cuantumul daunelor și să motiveze temeinic decizia de admitere, diminuare sau respingere a acțiunii civile. Această prevedere nu este facultativă, ci constituie un garant al dreptului părții vătămate la repararea prejudiciului material și moral.

În speță, partea vătămată Dilan Cătălin a depus probe privind: cheltuieli medicale directe pentru intervenții chirurgicale – 10.000 lei; cheltuieli pentru tratamente și recuperare – 20.000 lei; cheltuieli de asistență juridică – 9.276 lei; cheltuieli de transport pentru tratament și ședințe de judecată – 9.526,06 lei; prejudiciu moral – 150.000 lei.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de fond nu a motivat de ce aceste componente nu pot fi evaluate sau nu pot fi reparate, limitându-se la a lăsa acțiunea civilă „fără soluționare". Această abordare constituie o interpretare eronată a art. 509[1] CPP, deoarece norma impune obligația instanței de a examina și soluționa acțiunile civile înaintate pe caz, chiar și în cadrul procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției. Procedura acordului nu exonerează instanța de fond de responsabilitatea de a proteja drepturile victimei, ci doar simplifică calea de recunoaștere a vinovăției inculpatului.

În consecință, Colegiul penal reține că această omisiune reprezintă o încălcare a dreptului părții vătămate la un remediu efectiv, garantat de prevederile legale naționale și de principiile generale ale dreptului internațional, reflectate în art. 6 și art. 13 CEDO. Neexaminarea și nesoluționarea acțiunii civile a creat o situație în care partea vătămată se află în imposibilitatea de a-și valorifica dreptul la repararea integrală a prejudiciului material și moral suferit în urma accidentului rutier produs de inculpat. Această stare de fapt contravine obligației instanței de a analiza fiecare cerere civilă depusă în cursul procesului penal și de a adopta o soluție motivată, inclusiv în situațiile în care există un acord de recunoaștere a vinovăției, deoarece procedura simplificată nu poate substitui analiza temeinică a prejudiciului și nu poate diminua obligația instanței de a proteja interesele victimei.

Mai mult, Colegiul penal constată că instanța de fond nu a apreciat în mod corespunzător impactul real al vătămărilor suferite de partea vătămată asupra vieții acesteia, inclusiv dificultățile generate de fractura femurală și trauma cranio-cerebrală, precum și consecințele pe termen lung asupra sănătății, mobilității și capacității de integrare socială și profesională. Această lipsă de analiză concretă, coroborată cu omiterea soluționării acțiunilor civile, reprezintă o eroare de drept care afectează grav corectitudinea și echitatea procesului, deoarece ignoră dimensiunea reparatorie a răspunderii penale și civilă a inculpatului, ce trebuie să fie proporțională cu gravitatea faptei și efectele produse asupra victimei.

Colegiul penal reține că sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, din 30 ianuarie 2026, deși legală și întemeiată în ceea ce privește încadrarea juridică a faptei și recunoașterea vinovăției inculpatului Mereuță Cătălin, prezintă erori semnificative în aprecierea pedepsei și în soluționarea acțiunilor civile formulate de partea vătămată și de Compania Națională de Asigurări în Medicină instanța de fond nu a efectuat o analiză motivată a gravității faptei, a consecințelor produse asupra victimei și a circumstanțelor personale ale inculpatului, astfel încât

pedeapsa aplicată poate fi considerată disproporționată și insuficient reparatorie în raport cu suferința și prejudiciul victimei de asemenea lăsarea acțiunilor civile fără soluționare fără o motivare detaliată a încălcării art. 509¹ CPP constituie o eroare de drept care afectează dreptul părții vătămate la un remediu efectiv în temeiul art. 6 și art. 13 CEDO în consecință instanța de recurs constată că este necesară remiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond în alt complet de judecată pentru a se efectua o evaluare completă și motivată a pedepsei și a cuantumului prejudiciului material și moral, asigurând astfel respectarea principiilor de legalitate, echitate și proporționalitate a răspunderii penale și civile.

Reieșind din cele expuse supra și conducându-se de art. 449 alin.(1) pct.2) lit. d) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E:

Admite recursul **părții vătămate Dilan Cătălin**, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 30.01.2026, pe cauza penală în privința lui **Mereuță Cătălin**, dispune casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei și în latura civilă, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet, judecător Judecători